

syge- og moderskabsforsikring, er det ordningen for manuelle arbejdere i stålindustrien, der skal anvendes i de i artikel 19, artikel 21, stk. 1, artiklerne 22, 25 og 26, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, eller artikel 31 omhandlede tilfælde. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særlig ordning for arbejdere beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på denne kategori af lønmodtagere og deres familiemedlemmer, når administrationen af denne ordning henhører under den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de retter henvendelse til.

2. Såfremt tilståelse af ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af nærmere omstændigheder ved sygdommens opståen, gælder en sådan betingelse ikke for lønmodtagere eller familiemedlemmer, der er omfattet af denne forordning, uanset i hvilken medlemsstat de er bosat.

3. Såfremt tilståelse af ydelser efter en medlemsstats lovgivning er tidsbegrænset, kan den institution, som anvender denne lovgivning, i givet fald medregne det tidsrum, i hvilket der allerede er tilstået ydelser af en anden medlemsstats institution for det samme sygdoms- eller moderskabstilfælde.

Afdeling 7

Refusion mellem institutionerne

Artikel 36

1. De naturalydelse, der tilstås af en medlemsstats institution for en anden medlemsstats institutions regning i medfør af bestemmelserne i dette kapitel, er genstand for fuld refusion, jfr. dog bestemmelserne i artikel 32.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og effektueres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 97 omhandlede gennemførelsesforordning, enten mod dokumentation af de faktiske udgifter eller på grundlag af forud fastsatte beløb.

I sidstnævnte tilfælde skal disse beløb i videst muligt omfang svare til de faktiske udgifter.

3. To eller flere medlemsstater eller vedkommende myndigheder i disse stater kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem deres underordnede institutioner.

Kapitel 2

Invaliditet

Afdeling 1

Lønmodtagere, der alene er omfattet af lovbestemmelser, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde.

Artikel 37

Almindelige bestemmelser

1. En lønmodtager, som successivt eller skiftevis har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, og som alene har tilbagelagt forsikringsperioder efter en lovgivning, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde, har ret til ydelser efter bestemmelserne i artikel 39. Denne artikel vedrører ikke de særlige børnetilskud, der efter bestemmelserne i kapitel 8 ydes i forbindelse med pensioner.

2. I bilag III er for hver impliceret medlemsstat anført de gældende lovbestemmelser af den i stk. 1 angivne art.

Artikel 38

Sammenlægning af forsikringsperioder.

1. Vedkommende institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den af denne institution anvendte lovgivning.

2. Såfremt tilståelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder i et fag, for hvilket der gælder en særlig ordning, eller i givet fald i en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun tages i betragtning ved tilståelsen af disse ydelser, såfremt de er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller – i mangel heraf – inden for det samme fag eller i givet fald inden for den samme beskæftigelse. Såfremt den pågældende under hensyntagen til de således tilbagelagte perioder ikke opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilståelse af ydelser efter den almindelige ordning eller –